

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 17Co/175/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811200926  
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3811200926.2

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: J.. W. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX A., D. P. Q.. J. X., so sídlom A. E. X, W. proti odporcovi: VIP Design, s.r.o., so sídlom F. XXX/X, W., J.: XX XXX XXX, D. Q.. F. C., so sídlom K. E. X, W., o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. marca 2013, č.k. 17C/76/2011-109NO, takto

### rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

### o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, doručený súdu 05.03.2013. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že z dôkazov vydaných pred rozhodnutím o nariadení predbežného opatrenia nemalo osvedčené, že by odporca konal tak, že by sa zbavoval svojho majetku tak, aby zmaril prípadný výkon súdneho rozhodnutia. Odporca má majetok a podniká v zásade rovnakým spôsobom ako v čase, keď vznikol vzťah s navrhovateľom, keď svoj účet, ktorého zablokovania sa domáha navrhovateľ, využíva nie na akumuláciu príjmov zo svojej podnikateľskej činnosti, ale výlučne ako platobný prostriedok na úhradu splatných záväzkov odporcu, ktorých splnenie je vždy zabezpečované osobitným vkladom jedného zo spoločníkov, čo má za následok to, že na tomto účte nie sú finančné prostriedky, ktoré by stačili na úhradu dlhu voči navrhovateľovi. Vzhľadom na absenciu obavy z ohrozenia výkonu rozhodnutia preto návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a vyslovil názor, že navrhovateľom navrhované predbežné opatrenie by nevedlo k dosiahnutiu účelu, ktorý ním mienil dosiahnuť, keďže na tomto účte nie je dostatok prostriedkov na zabezpečenie nároku navrhovateľa a prípadne nariadenie predbežného opatrenia by ohrozilo výkon podnikateľskej činnosti odporcu takým spôsobom, že by mu fakticky výrazne sťažilo spôsobilosť vykonávať doterajšiu podnikateľskú činnosť a následne splniť záväzky voči navrhovateľovi.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu a nariadenie predbežného opatrenia, ako aj priznanie náhrady trov. V odvolaní zdôraznil, že účelom jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bolo zabezpečenie prípadnej vykonateľnosti rozhodnutia v konaní vo veci samej. Vyslovil názor, že svoj návrh preukázal dostatočne najmä vzhľadom k niektorým zmenám, týkajúcim sa odporcu, ktoré v ňom vyvolali dôvodnú obavu, že by výkon rozhodnutia mohol byť ohrozený. Ďalej uviedol, že v čase rozhodovania prvostupňového súdu vo veci samej bolo predmetom činnosti odporcu okrem iného aj kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi alebo iným prevádzkovateľom živnosti. Na ten účel mal odporca zriadenú internetovú stránku so zameraním na sedačky a posteľe a v tej súvislosti otvorenú prevádzku na N. v W., ktorá niesla názov spoločnosti a v dôsledku tejto podnikateľskej činnosti odporca dosahoval určitý zisk. Začiatkom roku 2012, t.j. v čase prejednávania veci samej odvolacím súdom vznikla popri odporcovi nová spoločnosť Italy Design line, s.r.o., ktorej konateľom a zároveň jediným spoločníkom je Q. K., obdobne ako je jedným z konateľom a spoločníkov odporcu. Uvedená spoločnosť prebrala internetovú stránku odporcu a funguje v mieste prevádzky odporcu,

avšak už pod názvom novej spoločnosti. Podľa vyjadrenia konateľa na výsluchu konaného 20.03.2013 len táto novovzniknutá spoločnosť vykonáva podnikateľskú činnosť pri predaji sedačiek a odporca funguje len ako sprostredkovateľ tejto spoločnosti. Z uvedeného je zrejmé, že odporca sa postupne zbavil svojho majetku a previedol ho na spoločnosť. Nemá prevádzku, ktorá mu zarábala, tovar, ktorý predával, ani webovú stránku. Stal sa spoločnosťou, ktorej hlavným cieľom nie je dosahovať zisk, ale sprostredkovať obchod pre inú spoločnosť za účelom dosahovania jej zisku, avšak nová spoločnosť dosahujúca zisk nebude v prípade úspechu navrhovateľa v spore zaviazanou spoločnosťou na plnenie. Nepovažoval preto za pravdivý záver súdu v odôvodnení rozhodnutia, podľa ktorého odporca má majetok a podniká v zásade rovnakým spôsobom. Spochybnil taktiež záver súdu prvého stupňa, týkajúci sa existencie obavy ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia. Poukázal na ďalšie konštatovanie súdu, podľa ktorého na účte odporcu, o ktorého zablokovanie malo ísť nariadeným predbežným opatrením, nie sú finančné prostriedky, ktoré by stačili na úhradu pohľadávky navrhovateľa. Dokonca odporca na výsluchu uviedol, že nemá majetok a jediným jeho majetkom bol vlastne len tovar, ktorý už tiež nemá. Práve túto skutočnosť považoval za takú, ktorá odôvodňuje upraviť pomery účastníkov konania nariadením predbežného opatrenia až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej. Poukázal ďalej na to, že odporca využíva svoj bankový účet nie na akumuláciu príjmov zo svojej podnikateľskej činnosti, ale výlučne ako platobný prostriedok na úhradu svojich splatných záväzkov, ktorých splnenie je vždy zabezpečené osobitným vkladom jedného zo spoločníkov. Nesúhlasil preto so súdom v tom, že v dôsledku tejto skutočnosti na účte nie sú finančné prostriedky, ktoré by stačili na úhradu dlhu voči navrhovateľovi. To, že odporca musí vkladať na bankový účet určité finančné prostriedky, aby splatil všetky záväzky, v dôsledku čoho mu potom nezostanú na bankovom účte finančné prostriedky, nemusí navrhovateľa zaujímať. Aj keby vklady v celkovej výške nevytvorili takú sumu, aby bola v prípade úspechu navrhovateľa zabezpečená celá pohľadávka, určite by sa nariadením predbežného opatrenia zmiernila situácia, ktorá mu hrozí. V závere poukázal aj na nesprávny postup súdu prvého stupňa v súvislosti s konaním o nariadení predbežného opatrenia, keď nariadil výsluch odporcu bez nariadenia pojednávania za účelom preverenia niektorých rozhodujúcich skutočností, pričom odporcu na začiatku výsluchu oboznámil s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia. V dôsledku toho potom prvostupňový súd vlastne dal odporcovi priestor na to, aby pred prípadným nariadením predbežného opatrenia si mohol vybrať všetky finančné prostriedky z bankového účtu.

Krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a po oboznámení sa s obsahom spisu tunajšieho krajského súdu sp.zn. 17Co/36/2012 zistil, že uznesenie okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého netreba nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Ustanovenie § 74 ods. 1, v spojení s ust. § 102 ods. 1 O.s.p. umožňuje súdu nariadiť predbežné opatrenie v zásade u dvoch okruhov prípadov, a to, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

V danom prípade vyplynulo z obsahu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, že navrhovateľ sa domáha takéhoto rozhodnutia z dôvodu obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia (rozsudok Okresného súdu Prievidza sp.zn. 17C/76/2011, ktorým bolo navrhovateľovi priznané peňažné plnenie) bol ohrozený. Predpokladom na nariadenie takéhoto predbežného opatrenia je existencia súdneho rozhodnutia alebo stav v súdnom konaní, ktorý osvedčuje, že reálne dôjde k vyneseniu rozhodnutia, ktoré môže byť exekučným titulom.

V pojednávanej veci zistil odvolací súd, že citovaný predpoklad na nariadenie predbežného opatrenia bol splnený, keď odporcovi bola rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 05.10.2011 uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.810 Eur s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 9 % ročne od 27.10.2010 do zaplatenia a uhradiť mu trovy konania vo výške 1.012,59 Eur. V dôsledku odvolania odporcu rozhodoval odvolací súd, ktorý svojím rozhodnutím zo dňa 10. apríla 2012 sp.zn. 17CO/36/2012 rozsudok okresného súdu potvrdil. Písomné rozhodnutie bolo vypracované a rozhodnutie je v štádiu doručovania účastníkom.

Druhým predpokladom na nariadenie predbežného opatrenia uvedeného typu je osvedčenie obavy z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia. Podľa súdnej praxe sa za obavu z ohrozenia považuje objektívny stav, ktorý oprávneného núti, aby požiadal o zabezpečenie budúcej exekúcie, pričom základom tejto obavy je ohrozenie. Toto ohrozenie súd skúma na strane povinného a oprávnený musí tvrdiť a osvedčiť, že povinný koná tak (robí právne alebo faktické úkony), že v konečnom dôsledku môže dôjsť k zmareniu, k sťaženiu alebo znemožneniu núteného výkonu vykonateľného súdneho rozhodnutia. K takýmto úkonom patrí ponechanie majetku bez akejkoľvek ochrany, prevzatie dlhov alebo pristúpenie k záväzkom bez primeraného hospodárskeho dôvodu, uzavieranie nevýhodných kúpnych zmlúv, v ktorých sa odkladá splatnosť kúpnej ceny, uzavieranie nájomných zmlúv, s cieľom znemožniť dražbu nehnuteľností a pod.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia práve z nedostatku obavy ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia.

Navrhovateľ v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ako aj v odvolaní považuje za úkony odporcu, ktoré v ňom vzbudzujú obavu z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, jeho postup, na základe ktorého začiatkom roka 2012 vznikla popri pôvodnej spoločnosti nová spoločnosť, ktorej konateľom a zároveň jediným spoločníkom je Q. K. rovnako, ako je tomu aj u odporcu. Táto spoločnosť mala prebrať internetovú stránku odporcu a funguje v mieste prevádzky odporcu, ale už pod názvom novej spoločnosti.

Odvolačí súd v súlade s rozhodnutím súdu prvého stupňa túto okolnosť nepovažuje za takú, ktorá by mala vzbudzovať obavy z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, ktorým by sa dalo zabrániť nariadením predbežného opatrenia. Navrhovateľ totiž sám uvádza, že nová spoločnosť, ktorá mala prevziať časť činnosti odporcu, už vznikla, činnosť naznačeným spôsobom už nasmerovala. Nariadením predbežného opatrenia, ktorým by sa zakázalo odporcovi nakladať s finančnými prostriedkami na jeho účte, by na uvedenom postupe zo strany odporcu nič nezmenilo. Za správny považuje odvolací súd aj záver súdu prvého stupňa, týkajúci sa existencie obavy ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia tým spôsobom, že by odporca sa zbavoval svojho majetku, a to najmä finančných prostriedkov na účte. Vyplyva totiž z predložených výpisov z peňažného ústavu, že na podnikateľskom účte odporcu bol v dôsledku jeho zaužívaného spôsobu nakladania s finančnými prostriedkami obvyklý nízky zostatok, a to nielen v čase bezprostredne predchádzajúcom podaním návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (február 2013 vo výške 9,26 Eur), ale zostatky v obdobnej výške sa vyskytovali aj v roku 2012, prípadne 2011.

Súd prvého stupňa preto správne a v súlade s obsahom spisu konštatoval, že nariadenie predbežného opatrenia tak, ako to žiada navrhovateľ, by nevedlo k dosiahnutiu účelu, t.j. uspokojenie pohľadávky priznanej súdnym rozhodnutím, keďže by takýto postup sťažil vykonávanie podnikateľskej činnosti a tým aj získania finančných prostriedkov na strane odporcu.

Pokiaľ ide o procesné pochybenia, na ktoré poukazuje navrhovateľ v závere svojho odvolania, je potrebné poukázať na znenie ustanovenia § 75 ods. 6 O.s.p., podľa ktorého súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia tak vyplýva, že práve v záujme dosiahnutia rýchlejšieho cieľa súd nemá povinnosť zabezpečovať výsluch účastníkov a nariaďovať pojednávanie tak, ako to je v konaní vo veci samej, avšak jeho znenie nevylučuje postup, ktorý zvolil súd prvého stupňa. Rovnako vyplýva z ust. § 75 ods. 8 druhá veta O.s.p., že návrh na nariadenie predbežného opatrenia súd doručí ostatným účastníkom a spolu s uznesením, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené.

V uvedenej veci vyplýva z obsahu zápisnice o výsluchu zo dňa 20.03.2012, že právnej zástupkyňi odporcu súd doručil návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Samotnú túto okolnosť však nie je možné, aj s ohľadom na ust. § 212 ods. 3 O.s.p. (na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), považovať za nesprávne rozhodnutie súdu prvého stupňa. Pokiaľ ustanovenie § 75 ods. 6 O.s.p. a contrario nevylučuje vykonanie

výsluchu účastníkov pred nariadením predbežného opatrenia, tak zároveň možno považovať za prirodzené, že účastníci konania sa s obsahom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v tejto súvislosti oboznámia aj bez toho, aby im bolo zo strany súdu osobitne doručené.

Krajský súd preto uznesenie okresného súdu, ktorým zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.